

Elfmerentocht 2021

13 mei 2021

De Elfmerentocht. Na een jaar afwezigheid kunnen en mogen wij weer meedoen! De Elfmerentocht fietsen wij doorgaans als voorbereiding op de Elfstedentocht. Maar ook dit jaar is alles anders. Er zit geen druk op trainen, want de Elfstedentocht vindt dit jaar later plaats in het jaar. En voor de Elfmerentocht betekent het dat we in een periode van 24 april tot 15 mei zelf een dag kunnen kiezen waarop we gaan fietsen. Daarbij is het zo dat de route niet is uitgezet met pijlen, er zullen geen verkeersregelaars zijn, geen stempelkaart om te stempelen geen medaille bij de finish. De Elfmerentocht is helemaal coronaproof dus. Ja, Corona. Hoe anders is alles geworden, ook met onze fietstochten. Stonden we twee jaar geleden met een massale groep wielrenners te wachten op de start...Nu is alles zo anders geworden. Bert en ik fietsen



samen. En omdat dit jaar alles anders is hebben we besloten om de 50 kilometer route samen te fietsen. Alleen al omdat die helemaal nieuw is voor ons en wij erg nieuwsgierig zijn wat we allemaal te zien krijgen. We hebben de afgelopen weken niet eerder de gelegenheid gehad om een geschikte datum te prikken voor deze mooie tocht. En ik merk in mij een soort onrust. Want ik wil toch echt meedoen dit jaar. En

vandaag, donderdag 13 mei, Hemelvaartsdag, is het zover. Wij rijden met onze gepoetste en gesmeerde racefietsen achter op onze auto naar Sneek. Gevulde bidons, een rugzakje met reepjes, koeken en gelletjes, reserve bandje en...de routebeschrijving op papier geprint. De route naar het sportcomplex Schuttersveld weten we nog te vinden. En het is even slikken hoor. Want daar waar normaliter op dit terrein heel veel auto's en wielrenners te vinden zijn is het uitgestorven stil. Nee, dit jaar is het eng stil. Zwijgend maken wij onze fietsen klaar voor vertrek. We hebben de route op onze Garmin GPS systemen gekopieerd en een vrolijk klein pijltje laat zien welke kant wij op moeten gaan. Bert en ik zijn klaar voor vertrek. En om even over 13.00 fietsen wij richting IJlst, want dat is wat ik gelezen heb, die richting moeten wij volgen. Voor de zekerheid hebben wij de geprinte route binnen handbereik, zowel de kaart alsook de knooppunten. Ik ben nu eenmaal niet zo handig met GPS en de juiste route vinden en heel veel vertrouwen heb ik er eerlijk gezegd niet in. En als we twee kilometer onderweg zijn zegt mijn GPS iets anders dan de bordjes die naar IJlst wijzen. We stoppen, checken de kaart en besluiten toch maar IJlst aan te houden. Als we knooppunt 40 hebben gevonden zitten we goed. Wat is het prachtig weer vandaag. De zon schijnt, er waait een lekker briesje, kracht drie en grote en kleine witte wattenwolken drijven door de lucht. Friesland op haar allermooist. Als we over het aquaduct bij Sneek rijden herken ik een stukje route dat wij al eerder gereden hebben. Twee oudere mensen op een gewone fiets lijken rechts aan de kant te gaan staan. Iets in mij zegt dat ik hier moet oppassen. En op het allerlaatste moment draaien de mensen zonder



op of om te kijken het smalle pad op. Ik had gelukkig niet al te veel snelheid en we roepen; 'pas op'. De mensen schrikken en mompelen een 'sorry'. Wij zijn dan al weer verder weg en vervolgen onze tocht. Bij IJlst over de brug heen, dan links af en meteen naar rechts. We fietsen parallel langs het spoor en wat is het hier prachtig mooi. Dit is dus voor ons een nieuw stuk en het is indrukwekkend met alle prachtige natuur om ons

heen. Rechts is het spoor dat iets hoger ligt dan het fietspad. Links de weilanden met honderden bloeiende gele paardenbloemen, zachtjes wiegend in de wind. Ik moet stoppen om een foto te maken. De witte wolken maken het plaatje compleet. Bert en ik kijken elkaar aan en we genieten. Wat is het heerlijk om weer mee te doen met een toertocht. Het pad gaat verder en verder en we rijden langs het water. Ook hier kijken we onze ogen uit. Broedende zwanen,

kieviten in de wei, jonge eendjes, kwakende kikkers en de zon schijnt heerlijk. Optimaal genieten dus. Het duurt niet lang voor ik mijn armstukken een stuk naar beneden schuif. Het is zo'n 17 graden. We passeren andere fietsers en kunnen prima afstand van andere mensen houden. Voor de zekerheid twee nieuwe mondkapjes in de achterzak van mijn Castelli jasje. Stel dat we een terrasje tegen komen. We hebben een terrasje eerlijk gezegd nog niet aangedurfd dit jaar. En eerlijk is eerlijk, met mijn gevulde bidonnetjes een gelletje en een stroopwafel komen wij een heel eind. We besluiten bij een prachtige molen even te stoppen en wat te eten. Op het water wordt gezeild, altijd leuk om even te bekijken vanaf de wal. We eten een stroopwafel en ik pak een gelletje als lunch. En we bekijken op de kaart hoe de route zal gaan lopen. In de routebeschrijving met de knooppunten zit een klein foutje, na Parrega (knooppunt 9) moeten we knooppunt 10 volgen in plaats van 16, maar dat mag de pret niet drukken. We bergen de kaart weer op en genieten nog even van het water. Dan fietsen we verder in deze lus waar de route nu al meer dan de moeite waard is. We gaan we verder, richting Nijhuizum. We zijn nu vlak bij Workum en vanuit de verte zie ik de prachtige kerktoren aan de horizon in volle glorie. Aangezien mijn GPS opnieuw iets anders wil dan de routebeschrijving die we bij ons hebben besluiten wij om de knooppunten te blijven volgen. Die zijn altijd goed. En dus zet ik mijn routebeschrijving uit en volgen we de weg richting Parrega. Dit stuk herken ik van de Elfstedentocht. De laatste loodjes naar Bolsward, hoe anders voelen mijn benen dan als ik hier fiets. Vandaag zijn het geen laatste loodjes, nee hoor, we fietsen heerlijk verder en mijn benen hebben voldoende kracht over om de pedalen rond te trappen. Als we bij Parrega rechtsaf de brug over willen richting knooppunt tien, moeten we wachten op een boot die net passeert. De brugwachter doet zijn ding en er gaat een bepaalde rust uit van het hele tafereel. We drinken een slok uit onze bidon en wachten geduldig tot het asfalt weer tot onze beschikking staat. Dan rijden we verder. En daarna komen



we op een heel smal paadje waar het zo smal is, dat inhalen niet mogelijk is. Links en rechts de weilanden met zoveel bloeiende bloemen. Vóór ons fietsen twee mensen die echt veel langzamer rijden dan wij. Ik heb geen zin om bellend en roepend te vragen of ze aan de kant kunnen gaan. De mensen hebben ons wel gezien en we fietsen zonder haast achter ze aan. Maar dan komen we bij een klein houten bruggetje en gaat de vrouw die voor ons fietst in de berm staan zodat wij kunnen passeren. Dat is erg attent van haar en we bedanken haar. Haar man staat aan de andere kant van de houten brug en volgt het voorbeeld van zijn vrouw. We bedanken ook deze man en kunnen dan ook weer ons eigen tempo fietsen. En nee, geen topsnelheden vandaag. Het is hier te mooi om met razende vaart doorheen te koersen. We komen uiteindelijk in Blauwhuis uit. En daar staat een allermooist beeld van een veulen. Ik moet even stoppen om hier een foto van te maken. We zien dat Sneek vanaf hier nog 10 kilometer is. Maar wij fietsen rechtsaf en dat betekent dat we richting Oudega fietsen. De wind is nu tegen en ik schakel een tandje terug. Dankzij al onze virtuele tochten op onze tacx is onze basis conditie prima in orde. Wat een heerlijk fietstochtje is dit. Wij zijn weer in Oudega en kijken of er een terras is waar plek is om wat te drinken. Maar alles is overvol. Hoe kan het ook anders. We fietsen rustig verder, onze bidons bevatten nog voldoende drinken. Nu richting Gaastmeer. Er rijden twee wielrenners voor mij. En ik kan het niet laten om tegen de wind in een sprintje te trekken. Hoe goed zijn mijn benen vandaag. Nou, niks mis mee, ik red met gemak een snelheid van 30 per uur. Maar vandaag is een dag om te genieten van de omgeving. In Heeg kijk ik achterom, maar mijn man is inmiddels al bij mij. Dan weer samen op weg voor

het laatste stuk naar Sneek. Eerst richting IJlst. En als we vandaag voor de tweede keer in IJlst zijn gekomen gaat de brug open. En ook hier hebben we dus een verplichte pauze. We zien een sloep met een man en vrouw die heerlijk relaxed met de benen languit genieten van hun tochtje over het water. Een klein hondje kijkt over de boeg en ik vraag mij af of het iets voor ons zou zijn. Maar nee, geef mij maar mijn racefiets en lekker actief bezig zijn buiten. Terwijl ik peinzend over het water kijk draait het wegdek weer in de juiste richting terug, dat wil zeggen dat we zo weer verder kunnen. Het is nog een klein stukje naar Sneek. We onthouden de laatste knooppunten; 40, 41, 42. Dan vervolgen wij onze weg. We zien een broedende zwaan, een gans met kuikens een boom vol in de bloesems en de natuur is zo ontzettend mooi. Sneek nadert en ja, soms is het jammer als een tocht bijna voorbij is. We wachten bij het stoplicht en slaan als we weer fietsen linksaf richting de Hegedyk. En dan is het Schuttersveld al weer in zicht. Wat hebben we genoten en wat ben ik dankbaar dat de moeite is genomen om deze route te bedenken. Met de knooppunten konden wij ons prima redden. We bereiken de auto en ik ben blij en dankbaar. Dankbaar dat wij gezond zijn en deze tocht zoveel prachtige plaatjes heeft opgeleverd. Tja, de medaille aan de finish ontbreekt. De sterke verhalen van andere fietsers ook. Het is stil, ook nu is het stil op het terrein van het Schuttersveld. Is dat erg? Nee, weet je wat erg is? Mensen die vanwege Corona aan de beademing liggen te vechten voor hun leven. Een wereld die gebukt gaat onder de ellende die Corona teweeg brengt. Wij zijn dankbaar. Mijn mondkapjes zitten ongebruikt in mijn Castelli jasje. Nee, vandaag niet nodig gehad. Prima om geen terrasje te pakken. Mijn GPS vertelt mij dat wij vandaag 51 kilometer hebben gefietst. Ik zet mijn GPS uit en we zorgen dat onze fietsen weer veilig op de fietsendrager worden vastgezet. Van mij mag deze 50 kilometer route blijven bestaan! Het was fantastisch en wij hebben optimaal genoten van al het moois dat we mochten zien en beleven vandaag. We rijden weer terug naar huis met onze racefietsen achterop de fietsendrager. Met mooie herinneringen in ons hoofd en een voldaan gevoel. De Elfmerentocht gereden, hoe fijn is dat!



Dory Annink

13 mei 2021

